

nemlig af den klare opfattelse, at vi når længst med en udvikling, der er baseret på nærdemokrati, på lokalt medejerskab, altså på lokale ideer, lokale initiativer. Derfor har det også været vigtigt for os at give de lokale aktionsgrupper stor indflydelse på de projekter, der gennemføres i netop deres lokalområde. For samtidig at sikre en målrettet og sammenhængende lokal og regional erhvervsudviklingsindsats er det sikret, at de lokale aktionsgruppers arbejde på erhvervsområdet koordineres med de nye regionale vækstfora.

Jeg fremhæver altså her kommunalreformen, finansieringsreformen og landdistriktsprogrammet som tre helt uomgængelige initiativer, der vil styrke grundlaget for en bæredygtig udvikling i landdistrikterne. Men som det også fremgår af landdistriktsredøgørelsen, stopper regeringens indsats jo langt fra her. Regeringen har igangsat en række væsentlige tiltag på forskellige politikområder. Jeg vil ikke stå her og remse dem alle op, men dog fremhæve et par af dem, hvor regeringens flerårsplan for bæredygtig og miljørigtig husdyrproduktion fra sommeren 2006 er et oplagt eksempel. Som led i planen anvendes der 255 mio. kr. i perioden 2007 til 2009 på nye teknologier på området.

Nogle kommuner melder om problemer med private boliger af særlig lav kvalitet beliggende i det åbne land og i mindre landsbyer. Regeringen er opmærksom på, at sådanne områder kan ende i en nedadgående negativ spiral. Socialministeriet har derfor iværksat en større undersøgelse af problemets omfang, kommunernes erfaringer med den eksisterende lovgivning og behovet for nye tiltag. Det er en undersøgelse, som forventes offentliggjort efter sommerferien, og som regeringen vil følge op på med en række initiativer, når vi kender problemets omfang og har fået kortlagt viften af løsningsmuligheder.

Med strategien »Kultur i hele landet« fra 2006 lægger regeringen stor vægt på, at alle dele af landet skal nyde godt af et alsidigt og levende kulturliv. Med strategien har regeringen sat fokus på at styrke den kunstneriske udfoldelse udenfor hovedstadsområdet med udgangspunkt i det lokale engagement og de lokale ønsker. Og der følger samtidig flere penge med, idet der fra 2006 afsættes 24 mio. kr. om året til en ny kulturpulje for provinsen.

Selv har jeg netop for nylig uddelt 21 mio. kr. fra Indenrigs- og Sundhedsministeriets Landdistriktpulje – midler, der er gået til 151 forskellige projekter, store som små, spredt over hele

landet, og fælles for dem er, at de alle har et klart udviklingsperspektiv, og at de alle gennemføres med udgangspunkt i et lokalt fæstet engagement og lokalbefolkningens virkelyst. Jeg kan samtidig fortælle, at kommunalreformen har inspireret til mange af initiativerne. Der er bl.a. givet støtte fra landdistriktpuljen til 26 projekter, der skal resultere i udarbejdelse af landdistriktspolitikker.

Kl. 16.50

Regeringens mange initiativer og de positive udviklingstendenser, som jeg fremhævede til en start, er naturligvis ikke ensbetydende med, at der ikke findes udfordringer på landdistriktsområdet. Det gør der bestemt. F.eks. kan der være områder, der føler sig ramt af konkrete lokale eller regionale politiske prioriteringer. Men jeg vil gerne understrege, at forespørgslen tegner et alt, alt for simpelt og alt, alt for unuanceret billede, når sådanne prioriteringer tolkes som en generel centraliseringstendens i kommunalreformen.

Ikke nok med det, jeg synes faktisk også, at man dermed underkender den store indsats og de vigtige politiske prioriteringer, der træffes på kommunalt og regionalt niveau af lokalt og regionalt folkevalgte politikere. Det overordnede mål med disse løbende prioriteringer på det kommunale niveau og det regionale niveau er jo at sikre den bedst mulige balance mellem kvalitet og nærhed i den offentlige service.

Lad mig prøve at illustrere det, og lad os tage sundhedsområdet. Den aktuelle sundheds- og sygehusplanlægning i regionerne skal sikre høj kvalitet i behandlingen uanset tid og uanset sted, og regionernes planlægning vil derfor over tid føre til en samling af specialer og en samling af akutmodtagelser med henblik på at øge kvaliteten i sundhedsvæsenet. Men målet er samtidig at give behandling så tæt på borgerne som muligt, og derfor vil der også blive udviklet nye behandlingstilbud i lokalområderne.

Der ligger en enorm udviklingsopgave i at centralisere og decentralisere på en og samme tid, sådan at vi vægter kvaliteten i behandlingen på de højt specialiserede områder og vægter nærheden på en måde, der kan skabe størst mulig tryghed for borgerne.

Det er blot et eksempel på et sted, hvor der skal ske en produktudvikling, som også vil komme de tyndere befolkede områder til gode i form af en oprustning på hele det præhospitale område og i form af en omstilling i almen praksis væk fra solopraksis til udvikling af større læ-